

[Rytter.]

optraadt korrekt. Altsaa Dr. Best's Standpunkt Nr. 2, at Manden optraadte korrekt. Dommeren gjorde ham opmærksom paa, at der maatte foreligge en Misforstaaelse, for Afgørelsen hørte ikke under ham, Afgørelsen hørte under Dommeren. Kommandanten skulde afgive Vidneforklaring, og han mødte med en Adjutant ved sin Side, uagtet han var en mindre højtstaaende Befalingsmand. Adjutanten blev sendt uden for Døren, han havde ikke noget der at gøre, naar der skulde afgives Vidneforklaring. Da Kommandanten skulde til at afgive Vidneforklaring, siger saa Dommeren: Nej, jeg vil ikke modtage Deres Vidneforklaring, for De bliver muligvis sat under Tiltale. Jeg minder om, hvad jeg før sagde om Beværterens Ansigt, der var meget overrasket, da han blev dømt. Saaledes ogsaa her. Til Politirapporten stod oplyst, at denne Kommandant havde sagt: Det er farligt at træde os for nær. Nogle Dage efter spurgte Dommeren, om han havde sagt det, men hertil svarede han, at det kunde han ikke huske. Jeg overlader til den højtærede Justitsminister at dømme om, hvordan Forholdet er, naar en Mand nogle faa Dage efter, at han har udtalt, at det er farligt at træde os for nær, siger, at det kan han ikke huske.

Det er et af de Tilfælde, hvor jeg synes, at vi for meget har efterlignet de nazistiske Metoder. Jeg mener ogsaa, at vi har gjort det — det er et gammelt Stridsspørgsmaal mellem Justitsministeren og mig, men jeg vil lige nævne det — ved Oprettelsen af de ekstraordinære Domstole, som vi har faaet her i Landet. Befolkningen ude omkring siger: ja, men Herregud, de ligner jo de ordinære Domstole saa meget. Folk har endnu ikke faaet Øjet op for Faren, men det kommer nok. Det forbaer mig for Resten, at de ikke har faaet Øje for Faren, for tænker man til Sammenligning paa en falsk Femhundredekrone seddel, er det jo saaledes, at hvis en saadan Seddel er daarligt eftergjort, er den ikke farlig, men hvis den er godt eftergjort, er den farlig. Et Dokument, som er daarligt efterlignet, opdager man øjeblikkelig, det gør ingen Skade, men et, som er godt efterlignet, er farligt. Den højtærede Minister har her været heldig og efterlignet Domstolene paa en glimrende Maade, men jeg tror, at den højtærede Minister vil give mig Ret i, at hvis der — hvilket er utænkeligt — var noget, der hed Domstolsforfalskning, saa vilde den gode Efterligning ikke være nogen formildende Omstændighed.

Det er imidlertid et gammelt Spørgsmaal,

som jeg ikke skal dvæle længere ved, men jeg skal omtale andre Omraader, hvor vi desværre har taget Lære af Nazismen, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han virkelig mener, at saadan noget kan passere. Justitsministeren vil maaske sige: Det henhører ikke under mig, men under Minister Frode Jakobsen, men det synes jeg ikke er rigtigt, for det vedrører vor Retspleje i Almindelighed, det vedrører Spørgsmaalet, om vi skal have en sund Retstilstand her i Landet, hvilket Justitsministeren har til Opgave at varetage. Jeg omtalte før, at 53—54 pCt. af de internerede efter de foreliggende Oplysninger var løsladt. Saa skulde man tro, at de var virkelig fri, men nej, det er de ikke. Ministeren siger, at kun 1 pCt. er helt uskyldige. Men hvad sker der saa med de andre? Det har hidtil været saaledes i dansk Ret, at naar man ikke kunde findes skyldig, var man at anse for uskyldig. Den højtærede Justitsminister og jeg er opdraget indtil Trivialitet i dette Synspunkt, der endog gælder saa stærkt, at naar en Sag bliver appelleret og en Mand, der er dømt ved Underretten, bliver frifundet ved Landsretten, saa er han fri, og det tillades ikke at oplæse Underrettens Dom under en ny Sag, for Manden er ikke straffet under den Dom. Men hvad sker der med disse Folk her? Der sker det særlige, at de skal have Attester. Hvid Attest faar de, hvis de er afgjort uskyldige, men i det Tilfælde, at Frigivelsen skyldes Bevisets Stilling, skal Manden have en rød Plakat, og falder han ikke ind under Loven — det maa formentlig dreje sig om Tilfælde, hvor man mener, han burde falde ind under Loven —, saa skal han have en grøn Attest.

Saaan er Reglerne, skønt man fra alle Sider, bl. a. ogsaa i den Artikel, jeg var inde paa før, anerkender Stregheden og Retfærdigheden af den Lov, vi har faaet. Denne Lov gør man saa næsten til intet ved at sige: De Folk, som frigives, giver vi disse Attester. Og det bliver endnu værre, naar man ser Statsadvokat Haslunds Udtalelse om Sagen. Haslund kender jeg som en retlinet, dygtig og energisk Embedsmand, som der absolut ikke er noget at sige paa, men han har altsaa faaet denne Ordre. Og hvad siger han derom? Han siger: Disse Afgørelser er kun rent foreløbige, Attesterne bliver udstedt til de Folk, som skal have Beviser, ved hvilke de kan rense sig. Det er efter min Mening en køn Attest at rense sig med, hvis man møder med en grøn eller rød Attest! Senere siger han, at Attesterne skal bruges under de Erstatningsager, der vil